

”Ryijy”

Mä muistan sen
yhteisen illan, josta tuli viimeinen
ja kuinka kevein sydämin sua saattelin
ulko-oven luo ja halattiin

Niin hiljainen
on koti, jäljellä vain äänet eilisten
sun naurun helähdykset uneen kantautuu
minuun kietoutuu ja lämmittää

**Nyt punon rakkauteni ryijyn solmuihin
ja kudon sylin lämmön villahuiveihin
kyynelistä helmet kirjon kankaisiin
näin olet lähelläni vieläkin**

**Mä punon rakkautta ryijyn solmuihin
ja kudon sylin lämmön villahuiveihin
nimikirjaimesi kultareunuksin
on kirjailtuna sydämeeni tietenkin**

Kun eletään
ja jotenkuten vuodet kuluu, selvitään
kun kaikkein tärkein poissa on vain rakkaus jää
kuin loimilangat värit määrittää

Nyt punon rakkauteni ryijyn solmuihin...

Nyt punon rakkauteni ryijyn solmuihin...